Šílenství kosmické i každodenní

Když se v loňském roce objevila akustické best of „Spirit“ od našich post-rockových vizionářů POSTCARDS FROM ARKHAM, ukázalo se to být v jistém smyslu **předělem mezi dvěma údobími tohoto projektu**. V tom prvním, nyní již minulém, byli POSTCARDS FROM ARKHAM stále primárně one man projektem, zvláště, co se tvorby jako takové týče. V tom druhém, nyní začínajícím a taktéž spojeném se změnou v sestavě na postu bubeníka, se POSTCARDS i v tomto aspektu transformují v plnohodnotnou kapelu a **zbytek ansámblu se tak zapojuje do uskutečňování podivných uměleckých vizí kapelníka Marka „Frodyse“ Pytlika**, jejichž **dalším zhmotněním, coby logickým začátkem nové kapitoly, bude nová řadová deska s názvem „Øakvyl“**, na kterou se můžete těšit **na přelomu listopadu a prosince**.

Skladatelský přístup tedy doznal určitých změn, **z lyrického hlediska naopak POSTCARDS zůstávají věrni svému zamření na podivné universum Howarda Phillipse Lovecrafta a jeho následovníků**, kteří fantaskně znepokojivý mytos tohoto amerického literára nadále rozvíjeli. Učebnicovým příkladem toho budiž hned úvodní skladba „Yidhra“, odkazující na stejnojmennou entitu, kterou do takzvaného „mytosu Cthulhu“ přidal spisovatel Walter C. deBill Jr. v roce 1976 v povídce „Where Yidhra Walks“. Patřící mezi takzvaná „vnější božstva“ a ne nepodobná Lovecraftově Shub-Niggurath, je krásná, a přitom děsivá, Yidhra jistou paralelou k Matce zemi, jelikož podobně jako ona prochází různými životními cykly a v rámci nich je pokaždé znovuzrozená – ovšem silnější a strašnější než kdy dříve.

Další, tentokráte přímou, referencí na mistrovo dílo je skladba „Erich Zann Syndrome“, čerpající, samozřejmě, z Lovecraftovi povídky „Hudba Ericha Zanna“, jenž pojednává o podivných událostech v Rue d’Auseil, točících se kolem starého německého houslisty Ericha Zanna, jeho hudby, která stoprocentně nepochází z tohoto světa, a jisté části dimenze mimo úhelný prostor, kde zvuk nabyl jistých znepokojivých kvalit. Vzhledem k tomu, že **„Erich Zann Syndrome“ je zároveň pilotním singlem k „Øakvyl“**, vznikl k ní **působivý videoklip**, v němž Frodys posunul úroveň video tvorby o notný kus dál a kvůli klipu změnil dokonce i svou vizáž – ostatně, pokud jste jej ještě neviděli, tak **doporučujeme zhlédnout**.

Jak jsme si u POSTCARDS už mohli zvyknout, **mytos Cthulhu není ani v případě „Øakvyl“ jediným zdrojem inspirace**. **Námět mnoha skladeb vychází z každodenní reality, kterou zažívá každý z nás**. Z obyčejných radostí i starostí. A ačkoli tuto individuální rovinu ponecháme bez hlubšího rozboru, prozradíme hlavní krásu, která je v ní skrytá. Tou je

fakt, že **finální interpretaci těmto písním dodáte při poslechu právě vy**. Jen na vás totiž bude, zda v nich naleznete temnotu, naději, hněv nebo něco docela jiného.

Takováto barvitá tematická mozaika jistě zasluhuje **odpovídající hudební náplň**, a **ani zde POSTCARDS v ničem neslevují ze svých instrumentálních kapacit**. Kapela tedy i tentokrát své fanoušky potěší **brilantním mixem povedených kytarových riffů, bohatých samplových partů a atmosférických vokálů**. Finální zvuk novinky je ovšem nyní navíc poněkud **temnější a syrovější**, zejména ve srovnání se vzdušnou „Aeøn5“ nebo s akustickým „Spirit“, čímž tedy dále rozvíjí hudební směr svého předchůdce „Manta“ a zároveň se snaží docílit toho, aby mezi studiovou a živou prezentací nového materiálu nebyl znatelný rozdíl.

A když už jsme zmínili živou prezentaci, dodejme, že **první část koncertní podpory nové desky, která bere útokem domácí podia, je již v plném proudu**. **Aktuální seznam zastávek najdete na kapelní Facebookové stránce.**

Odvážíte se tedy vstoupit do nové divotvorné kapitoly POSTCARDS FROM ARKHAM?

www.metalgate.cz
www.facebook.com/PostcardsFromArkham